

Wniebowstąpienie Pana Jezusa (C)

Tekst Ewangelii (Łk 24,46-53): Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie przyobleczeni mocą z wysoka».

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, błogosławiąc Boga.

«A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba»

P. Abad Dom Josep ALEGRE Emerytowany opat Santa Mª de Poblet
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj świętujemy Wniebowstąpienie Pana Jezusa i znów wspominamy misję, która została nam powierzona: «Wy jesteście świadkami tego» (Łk 24,48). Słowo Boże jest wciąż żywe dzisiaj: «Duch Święty zstąpi na was (...) będziecie moimi świadkami» (Dz 1,8) aż do skończenia świata. Słowo Boże jest palącym wymaganiem dla współczesności: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!» (Mk 16,15).

W tym uroczystym dniu silnie rozbrzmiewa zaproszenie naszego Pana, który stawszy się człowiekiem, po zakończeniu swojej misji zasiadł po prawicy Ojca, aby nam z wysoka zesałać moc Ducha Świętego.

A mnie trudno jest powstrzymać się przed zadaniem pytania: —Panie, czy działasz przeze mnie? Jakie znaki o tym świadczą? Przypomina mi to wiersz poety: «Nie możesz czekać, aż Bóg przyjdzie do ciebie i powie: 'Ja Jestem'. Nie miałby sensu taki Bóg, który sam głosi swoją władzę. To ty musisz wiedzieć, że Bóg tchnie przez ciebie od samego początku, i jeśli płonie twoja pierś, to znaczy, że działa Bóg».

I to powinien być nasz znak: ogień, który płonie wewnątrz nas, ogień, którego, jak mówi prorok Jeremiasz, nie da się ugasić: żywe Słowo Boga. Aż chce się zaśpiewać: «Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, wykrzykujcie Bogu radosnym głosem. Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy dźwięku trąby. Śpiewajcie Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie!» (Ps 47,2.6-7).

Królestwo Jego rodzi się w sercach ludzi, także w twoim sercu, jak ziarenko, które właśnie ma wykiełkować. —Śpiewaj i tańcz dla swojego Pana. A jeśli nie wiesz, jak to robić, przyjmij to Słowo na usta w taki sposób, aby zeszło do twojego serca: —Boże, Ojczy naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, daj mi ducha mądrości i umiejętności poznania Ciebie. Oświeć oczy mego serca, abym zrozumiał nadzieję, do której mnie wzywasz, bogactwo chwały, którą dla mnie przygotowałeś i wielkość Twojej mocy, którą rozwinąłeś w pełni w Zmartwychwstaniu Chrystusa.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Chrystus jest jednym ciałem składającym się z wielu członków. Zstąpił z nieba dzięki swojemu miłosierdziu, ale wstąpił do nieba już nie tylko On sam, bo my także wstępujemy z Nim dzięki łasce» (Święty Augustyn)
- «Pan przyciąga wzrok Apostołów, i nasz wzrok, do nieba, aby wskazać im jak przebyć dobrze drogę ziemskiego życia. Możemy słuchać, widzieć i dotykać Pana Jezusa w Kościele, szczególnie w słowie i w sakramentach» (Benedykt XVI)
- «W niebie Chrystus nieustannie urzeczywistnia swoje kapłaństwo, "bo zawsze żyje, aby się wstawiać za tymi, którzy przez Niego zbliżają się do Boga" (Hbr 7, 25). "Jako Arcykapłan dóbr przyszłych" (Hbr 9, 11) Chrystus stanowi centrum i jest głównym celebrazem liturgii, przez którą czci Ojca w niebie» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 662)